

De strijd der krachten

(Een vreselijk onsympathieke titel)

Gisteravond vond er in het gemeentehuis een vergadering plaats van de commissie Welzijn.

Op de agenda verschillende zaken die in mijn visie allemaal met elkaar te maken hebben. Kleine dorpen, bezuinigingen Bibliotheken en ons Denkkader mbt het onderwijs 2020 in Midden Drenthe.

Het had een haar gescheeld of het was van de agenda gekukeld, gezien aangekomen bij het punt het inmiddels al 2245 uur was.

Nu zult u kunnen denken dat het goed is dat de betrokken commissieleden zoveel tijd nemen om uitgebreid te praten over de actuele onderwerpen.

Ik had behoorlijk last van een plaatsvervangende verveling tijdens het onderwerp met betrekking tot de bezuinigingen op de Bibliotheken. Niet dat het onderwerp ons niet aan het hard gaat, zeker wel. Het was en is niet de keuze van D66 om hierop te bezuinigen. Wel die van de coalitiepartijen (PvdA, CDA en VVD) Immers over dit punt hadden ze al afspraken gemaakt in het collegeakkoord. De afspraken die daar terecht komen zijn natuurlijk geen besluiten, want die neemt de gemeenteraad. Ik hoef het u niet uit te leggen. De meerderheid van de Raad wordt vertegenwoordigd door de collegepartijen. Dus afspraken uit het collegeprogramma worden uiteindelijk gewoon besluiten. Voor de bühne wordt er nog geluisterd naar insprekers, wordt met pers erbij allerlei petitie's aangenomen. Er worden nog moties en amendementen ingediend. Maar het heeft allemaal geen enkel effect. De kiezer heeft in maart 2010 bepaald en er is geen wegmeer terug.

Datzelfde geldt voor veel voorzieningen die ten onder gaan aan de bezuinigingen. Juist deze voorzieningen leveren veel emotie op bij de betrokken inwoners. En ik begrijp dat emotie niet een reden mag zijn om je besluitvorming te herzien, immers dan komt er zo'n vies woord als cliëntelisme naar boven drijven. Echter tijdens de verkiezingen zijn deze items niet op tafel gegooid, durfde men zich er nog niet over uit te spreken. Ik moet er dus maar vanuit gaan dat de stemmers op deze partijen zo'n vertrouwen hadden in deze partijen dan hun belangen goed vertegenwoordigd zouden worden.

Dat de besluiten met de meest impopulaire impact nu al op de agenda staan in plaats van eens alternatieven te onderzoeken en op te pakken, (er ligt nog een behoorlijk lijst te wachten) is natuurlijk ook een politieke keuze want geen van het collegepartijen wil dit vlak voor verkiezingen doen. Jammer, immers aan het eind schijnen afspraken uit een coalitieakkoord van mindere waarde te worden. En heeft dus de Raad iets over te discussiëren en de inwoners krijgen dan het gevoel dat er naar hun geluisterd wordt. Nu is dit blijkbaar van mindere waarde, de kiezer heeft niet zo'n goed geheugen denkt men. De oppositie heeft dat trouwens wel.

De visie van D66 dat een biebbus een onderwijsvoorziening is en juist voor de kleine scholen in buitengebieden, werd heel voorzichtig en misschien wel per ongeluk door één lid overgenomen. Een college dat kleine scholen koestert moet toch zulke voorzieningen die het risico om verzwakking van deze scholen zo klein mogelijk te maken absoluut willen behouden? Of zal er dan toch tussen de

wethouder Onderwijs en de andere wethouder op dit punt een behoorlijk strijd geleverd zijn? Zo ja dan ben ik toch wel nieuwsgierig wat hij ervoor terug gekregen heeft, of beter gezegd wat het onderwijs ervoor teruggekregen heeft.

Men wil wel nadenken over maatwerk, dat had men nog niet concreet gedaan dus. Ook een voorstel van Groenlinks dat gewoon in de onderliggende stukken lag als onderdeel van het masterplan van de Bibliotheken werd ontvangen als geheel nieuw en zeker interessant om te lezen. Ik denk dan gelijk: heeft men dit niet gelezen? Terwijl er zelfs in het voorliggende besluit naar verwezen wordt. Is het dus al niet afgeserveerd?

Alle goede initiatieven ten spijt, die biebbus zal dus verdwijnen.

Eenmaal aangekomen bij het agendapunt 9 Het Denkkader van D66 voor het onderwijs Midden Drenthe. Ik had nu niet alleen last van dat vervelende plaatsvervangende gevoel van verveling, je herkende het nu ook bij vele commissieleden volgens mij. Of was het gewoonweg moeheid?

Een aantal partijen gaven duidelijk aan waar de verschillen in visie lagen met D66. Dat respecteer ik, immers het bestaansrecht van deze partijen is gegrondvest op verschillen.

Wat me het meeste opviel was de negatieve manier van interpretatie van onze visie. Dat wij alles van bovenaf zouden willen opleggen aan betrokkenen. In mijn betoog verwees ik nog naar de verantwoordelijkheden die bij het onderwijs zelf liggen. Echter ik wees ook op het feit dat het politieke veld groter is dan de Raadszaal. *(excuses correctie dan de collegekamer)*

Zaken die men niet begreep of in elk geval waar men minder kennis van had dan D66 werd zelfs als onjuistheid aangeduid en veelal verkeerd en negatief geïnterpreteerd. Het stelt me teleur dat een Raad die zulke ingrijpende beslissingen durft te nemen aangaande het onderwijs op veel punten niet weet waar zij over praat. Legt belangrijke onderbouwde gegevens uit de samenleving gewoon naast zich neer en weet altijd wel één heel goed voorbeeld te noemen die een hele theorie van een hoogleraar bijvoorbeeld moet laten verdwijnen. Is dit niet een wat onrespectvolle manier van omgaan met onderwijs? Leest men geen kranten, behalve de krant van Midden Drenthe?

De verbeterde reactie (hij gaf zelf immers aan dat hij zijn tanden op elkaar had staan tijdens het luisteren) van de Wethouder vind ik onbehoorlijk.

Een Wethouder Onderwijs die zo geïrriteerd (ik mocht niet vijandelijk zeggen) reageert op een visie van een partij op onderwijs. Hoe blij zou je kunnen zijn als Wethouder dat er überhaupt een partij in de Raad is die tijd energie wil steken in kennis en relaties met betrekking tot het onderwijs? Als hierdoor het onderwijs veel terugkerend op de raadsagenda komt te staan dan krijgt je onderwerp toch het voetstuk waarop het hoort te staan?

Als je als Wethouder concludeert dat er ook best overeenkomsten zijn in een visie dan moet je die toch bejubelen? Je krijgt er immers een strijder bij.

Waarom zou je als Wethouder onderwijs ideeën die gebaseerd zijn op een warm hart voor goed onderwijs zo schofferen en in een belachelijke vergelijking trekken met een hele grote school in Assen? Onbegrijpelijk en ook ongepast vind ik.

Misschien omdat deze warmte niet herkend en dus niet gedeeld wordt? Of heeft het gewoon te maken met allergieën op partijen? Over machtsstrijd dus. Terwijl een partij zich aanbiedt samen een strijd aan te gaan wordt zij niet als gesprekspartner serieus genomen, immers de meerwaarde zag de fractie van PvdA ook niet in het stuk.

Als het niet mogelijk is om op kaderstellende manier te praten over onderwijs, en als ook de vertegenwoordiging van de inwoners van ons te weinig meetelt is de enige rol die er dan nog ligt de controlerende rol. Het College krijgt mijn inziens een Raad met een oppositie die zij verdiend.

D66 heeft los van een warm hart voor het onderwijs ook een behoorlijk bang hart.

Er liggen nogal wat risico's op de loer. Er worden besluiten genomen die het onderwijs pijn doen. Vanuit Den Haag natuurlijk, maar de gemeente heeft haar verantwoordelijkheid ook en dus een beetje extra steun zou niet verkeerd zijn.

De controlerende rol van een Raadslid vind ik persoonlijk niet de meest leuke. Want waar ga je zoeken? Met 10 jaar inspectie ervaring heb ik geleerd dat te willen doen in vijvers waar vis zit. En wat doe je met de verkregen informatie? Ter discussie stellen in de Raad? De inwoners daar onderwijs over informeren? Is welk belang is dit?

Ik denk er nog even over na.

Harma van der Roest

13 april 2011